

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak,
nyilvánterkek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fil.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
«Altalanos Tudósító» hirdetési osz-
tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttér petitsora 20 fil.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Zalavármegyei magyar iparvédő-egyesület.

A lezajlott tizenkilencedik század teljesen átalakította a nemzetek gazdasági életét. A gazdagság és jólét feltételei megváltoztak; a gazdagság alapja a gyorsan mozgó ingó tőke, a pénz lett.

A természet kincsei még nem teszik gazdaggá az országot, mert azok tőkék nélkül kiaknázatlanok maradnak, vagy az idegen tőkéknek hajtják a hasznát; a milliókra menő munkás kéz még nem jelent gazdasági hatalmat, ha azoknak munkát adni s a munkát megfizetni nem tudjuk, vagy a munka által előállított új értékek legnagyobb része a külföldi tőkék kamatai gyanánt idegen nemzetek vagyonát növelik.

Itt van lábunk alatt a Kánaán földje, a melynek római buzát, halmi aranybort teremnek, hegyei megnövelik a szőlőt, bérczei érczeket rejtenek magukban; s ezt a Kánaán földet turja, véres verejtékével művel sok millió magyar, az a sok millió munkás kéz, a mely annyit ér, mint akár az angol, vagy francia. És ez az ország mégis szegény, népe tengődik, gyors lépésekkel siet a tőnk felé, vagy kivándorol, hogy idegenben munkát kolduljon és munkajáróját, a melyet a föld növelt nagyra, idegennek áruba kínálja.

Szegénységünk okait ne keressük messze; ne fussunk hangzatos jelszavak, vagy világszóló ámitók után, a kik az élet kényszerű rendjével akarnak dacolni és új világot teremteni, csak nyissuk fel álmodó szemünket és ismerjük meg mindennapi cselekvéseinkben szegénységünk forrásait.

Nincs iparunk, nincs tőkénk. Nem gyűjthetünk, mert a mit a föld terem, azt külföldre hordjuk azokért az iparcikkért, a melyeket mi is elő tudnánk állítani.

A magyar ipar, az a kevés, a melyet annyi áldozattal és erőfeszítéssel megteremtettünk, csak napról-napra él, de jövője biztosítva nincs, mert minden pillanatban agyonnyomhatja a külföldi fejlődött ipar egyenlőtlen versenye, mert nem istápoljuk eléggé, mert nem becsüljük meg eléggé azt, a mi a miénk s feltétlenül jobbnak tartjuk azt, a mi külföldi.

Pedig ott, a hol a meglévőt sem becsüljük, új alkotásokat remélni nem lehet.

Az a nemzet, a mely szükségleteit önjerejéből kielégíteni nem tudja, a mely a mindennapiért is külföldre szorul, az a nemzet az idegen szolgálatába szegődik s az idegennek engedi át keserves munkájának gyümölcseit.

Többet kell termelni, mint a mit elfogyasztunk nemcsak borból, buzából, hanem iparcikkekből is.

Messze van még az az idő, a melyben Magyarország több értéket kaphat a külföldtől, mint a mennyit annak átenged; nehé, küzdelmes idők mulnak el addig, míg hazánk gazdaságilag is független lesz, de jókor meg kell kezdeni a munkát, hogy a nemzet el ne sorvadjon, teljesen koldussá ne legyen. A ki szegény, az szolga, a míg dolgozni tud; koldus, ha munkára képtelen.

Ma még csak szolgálai vagyunk a külföldi fejlett iparnak; nem akarunk koldusai is lenni.

Az állami függetlenség alapja a gazdasági erő; a gazdasági erő a pénz, a tőke, a melyet az ipar nekünk magyaroknak megmenethet és megszerezhet.

A kor gazdasági iránya a hazai ipar megteremtésére és pártolására int; értsük meg a kor hívó szavát, a mint ime megértették országunk nagyjai, miniszterei, vezetőink, mert mindnyájan a honi ipar pártolásáért buzgólkodnak.

Értsük meg a nemzet jajsavát, a mely a munka nélkül szűkölködők nyomorúságában és a kivándorlók ezreinek keserves becsukonyeiben kiált hozzánk; nézzünk bele a jövőbe, a mely ez országot gazdasági romlással fenyegeti és dolgozzunk minden erővel azon, hogy ezt megakadályozhassuk.

Sokan vannak széles e hazában, a kik gazdasági bajainkat orvosolhatatlannak tartják s lethargiában várják a pusztulást; sokan vannak, a kik a hazafias aggodalmat aggrémnek tekintik s ezért szemlélik teltlenül a jelent; legtöbben vannak azok, a kik nem törődnek a jövővel, nem gondolnak az elpazarolt milliókkal, mert önzők és balgák; nem tudják, hogy a külföldre vándorolt milliókból a részükre, az ő munkájuk jutalmazására is maradna valami.

Közönyösök vagyunk a nagy nemzetgazdasági problémák iránt s ezért nem használjuk fel azokat az eszközöket és módokat, a melyek gazdasági bajaink orvoslására alkalmasak.

Ezt a közönyt akarjuk mi megtörni; erre vállalkoztunk; ez a célunk és törekvésünk.

Nemcsak szóval és írásban, tettekkel is akarjuk szolgálni a célt, de hogy sikert reméljünk, ahhoz e vármegye minden lakójának közreműködésére, erkölcsi és anyagi támogatására van szükségünk.

Ezért fordulunk minden hazafiasan érző polgárhoz, szegényhez, gazdaghoz, férfhez, asszonyhoz rang és rend különbség nélkül, hogy támogassa az eszmét.

Pártoljuk a hazai ipart, a mely még zsenge, hogy megerősödjön kiállhassa a versenyt a külfölddel szemben.

Ne engedjük pusztulni azt, ami meg-

van, hogy kifejlődhessék, amire szükségünk van és lesz a jövőben.

Tudjuk, hogy mit remélhetünk és várhatunk; nem botor elvekkkel — hadat ízenve a gazdasági élet rendjének — lépünk a cselekvés terére, hanem józan megfontolással, de egész lelkesedéssel akarjuk elveiniket és eszméinket a köztudatba átvinni.

Arra törekszünk, hogy ne mellőztessék a hazai ipar a külföldével szemben; hogy a külföldi iránt táplált előítéletet megtörjük.

Legyen divat az, ami hazai; dicsekedjünk avval, hogy polgártársaink kezének munkája képes igényeinket kielégíteni; ne cizomázzuk magunkat külföldi ékességekkel.

A nép életébe bele akarjuk vinni a házi ipart; újra felállítani a földműves házában a szövöszéket s művelni, képezni, felvilágosítani azokat, a kiknek az ipari melékfoglalkozás jöletet, vagy existenciát biztosít.

Támogatni akarjuk a hazai vállalatokat, a kereskedelmet, szervezni a fogyasztókat, forgalomba hozni a hazai ipari termékeit, kiállításokat rendezni, közvetíteni a fogyasztó és termelő között az érintkezést.

A hazai ipar támogatása és fejlesztése céljából alakítottuk meg a »Zalavármegyei magyar iparvédő egyesületet« és ha e vármegye hazafias közönsége méltányolva a célt, törekvéseinkben segítségünkre lesz, sok-sok milliót logunk megmenteni a magyar iparnak és a hazának.

Kérünk minden polgárt, legyen az egyesület tagja. A gazdadabb áldozzon többet, a szegény kevesebbet, hogy egyelőre legalább az eszme folytonos ébrentartásához és hirdetéséhez szükséges eszközöket megszerezhessük.

Tag lehet mindenki; minden lelkes hazafira számíttunk.

Alapító tagok lesznek, a kik egyszer és mindenkorra legalább 40 koronát, rendes tagok, a kik évenként 2 koronát és pártoló tagok, a kik évenként legalább 1 koronát fizetnek.

A ki egy koronát sem képes fizetni, az legyen önkéntes tag s pártolja erkölcsileg az eszmét. Áldozzon mindenki annyit, a mennyit tud és akar, de szolgálja a nagy célt egész lelkesedésével.

* * *

A Zalavármegyei magyar iparvédő egyesület alakuló közgyűlését Zala-Egerszegen 1900. év márczius hó 4-én (vasárnap) d. e. 10 órakor tartja a vármegyei ház gyűléstermében, melyre a tagokat ezennel tisztelettel meghívjuk.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitó, tartja dr. Kele Antal ügyvéd. 2. A hazai iparvédő mozgalmak ismertetése és jelentés eddigi működésünkről, előadja Borbély György jegyző. 3. Pénztáros jelentése. 4. Az alapszabályok tárgyalása, elfogadása és az egyesület végleges megalakulása, előadja: dr. Csák Károly jegyző. 5. A védnök, örökös tiszteletbeli tagok, tisztviselők, igazgatóság és főfelügyelők választása. 6. Egyéb indítványok.

Kérjük a tagsági díjakat és egyéb adományokat lehetőleg a közgyűlést megelőzőleg Duzár István pénztáros urhoz Zala-Egerszegre küldeni.

Éljen a magyar ipar és termelés!

Zala-Egerszegen. 1900. évi jan. 30-án.

Hazafias üdvözlettel vagyunk a kiküldött bizottság nevében:

Dr. Kele Antal.

Borbély György. Dr. Csák Károly.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Dr. Jankovich László** gróf, főispán ur e hó 5-én Csáktornyára érkezett. Ő Mel-tósága másnap a déli vonattal utazott Nagy-Kanizsa felé.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A helyg-miniszter a csáktornyai anyakönyvi kerület-be Hartmann Adolf városi irnokot helyettes anyakönyvvezetővé, — a csáktornya-külfárai anyakönyvi kerületbe Plichta Béla körjegyzőt anyakönyvvezetővé, Koppjár Lajos irnokot helyettesévé, — Duliczky Gyula segéd-jegyzőt a tüske-szent-györgyi kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

— **Esküvő.** Biró István a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet kertésze folyó hó 8-án vezette oltárhoz Kaczun József helybeli iparos leány, Borbálát.

— **Egyházi áthelyezés.** Rádia Imre kottori káplán hasonló minőségben Szelenzére helyeztetett át.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatás-ügyi miniszter Paksy Győző csáktornyai áll. tanítóképzői gyakorló iskolai tanítót betegségére való tekintetből a tanítás alól fementelte és a hevesgyeői kir. tanfelügyelő-séghez irodai szolgálattételre áthelyezte. A csáktornyai tanítóképző-intézet gyakorló iskolájához pedig szolgálattételre ideiglenesen Grau Géza rácz-kanizsai áll. iskolai tanítót berendelte.

— **Hivatalos látogatás.** Szóts Mihály zala-egerszegi csendőrszázados folyó hó 7-én és 8-án megvizsgálta a csáktornyai csendőr-örst, melyet rendben talált.

Perlakon, keddi napon tartatni szokott hetivásáron szarvasmarha felhajtással engedélyeztetett. A felhajtott marha után a hely-pénz 3 éven át nem fog szedetni

— **A csáktornyai Szépitő-Egyesület** évi rendes közgyűlést jan. 28-án tartotta meg, hol Morandini elnök bejelentette, hogy a mihovlyáni uton az egyik gyalogjáró elkészült, a másik is el fog készülni, ha lesz pénzünk, de addig míg a tagok-nál a hátralék 1366 frt 52 kr., vagyis 2733 korona és 4 fillér, addig mi újabb munkába nem kezdhetünk. Annak mindenki örül, hogy egyesületünk a város csinosításához hozzájárul, járdákat létesít fákat ültet, de — fizetni — nem mindenki fizet. Az Új-uton — a vasut felé vezető uton a befásítást (Inglsnis nigra) az egyesület saját költségén eszközölte. — Bemutatta a fölülvizsgált számadásokat, melyeket a számvizsgáló bizottság rendben talált s a közgyűlés Zrinyi Viktor pénztárosnak a felmentvényt megadta. — Az alapsz. 9. § értelmében az egész tisztikar újból való választása következett, mire egyhangulag megválasz-

tattot elnöknek Morandini Bálint, alelnöknek Al-szeghy Alajos, jegyző Baumann Zsigmond, pénztáros Mózes Bernát. Választmányi tagok: Bencsák Ferencz, Benedikt Béla, Megla István, Kohn Herman, Cvetkovics Antal, König Ernő, Masztnak József, Neumann Albert, Nuzsy Mátyás, Salon Péter, Sztrahia Károly, Zrinyi Viktor, Ziegler Kálmán, Thorday János, Szeiwerth Antal, Pecsornik Otto, dr. Schwarz Albert, Godina Miklós, Prusatz Alajos, Brauner Alajos, Frász Balázs, Meider Albert, Neumann Salamon, Polesinszky Emil, Hirschmann Leo. — Végül elnök felhívja a közgyűlés figyelmét az egyesület egyik régi tervének megvalósítására, t. i. a pataknak, a Bencsák-féle ház-tól egész a tüzoltó laktányáig való beboltozására s sétatérrel való átalakítására. Ehhez pénz, sok pénz kell. De itt van az alkalom, ha ügyesen s idejekorán hozzáfogunk, tán sikerülni fog. Ugyanis az állam az eddigi fahid helyett vasszerkezetű hidakat akar építtetni: egy-egy ily hid előállítására 10,000 koronába s a 2 hid fentartására vagy 40,000 koronába kerül. Ha Csáktornya nagyközsége e hidak fentartásának kötelezettségét örök időkre átvenné, melynek fejében az állam a községnek a jelzett hidak előállítását és fentartási költségét átadná, akkor ebből a pénzből lehetséges volna a boltozatos 2 hidat elkészíteni és a két hid között a patakat beboltozni s sétatérrel átalakítani. A közgyűlés ez ügyben egy okadatot, tervvel és költségvetéssel ellátott kérvénynek a képviselő-testülethez való betérjesztését határozta el.

— **Adakozás.** A stridói polgárság folyó hó 4-én a »Nemzeti vendéglő-s-ben jól sikerült táncmulatságot tartott. A bevétel, mely az összes kiadást 10 koronával haladta meg, Kalchbrenner Ferencz vendéglős, mint a mulatság rendezője, a szegény iskolás gyermekek részére ajánlta a szegény gyermekek nevében e helyütt is köszönetét nyilvánítja egy a polgárságnak, mint a vendéglős urnak a szíves adományért az áll. isk. gondnokság.

— **Táncmulatság.** Az alsó-domborui Olvasókör saját helyiségében f. hó 3-án igen sikerült táncmulatságot rendezett, melyen sokan jelentek meg, s a vendégek Sárközy testvérek zenéje mellett a reggeli órákig együtt maradtak.

— **Halálozás.** Özv. Steiner Jakabné sz. Heinrich Regina 73 éves korában elhunyt. — Megla Antal íparos 31 éves korában meghalt. Özveggyet és 4 gyermeket hagyott hátra. Béke hamvaikra.

— **A helybeli »Jótekönyvező Nőegylet»** január hó 29-én Bernyák Károlyné elnöklété alatt tartotta évi rendes közgyűlést. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnök üdvözlő a tagokat, az ülést határozatképesnek és megnyitottanak nyilvánítja. 2. A titkár jelentésében az egyleti élet külső és belső körülményeivel foglalkozik, kiemeli a belső szellemet és az egylet intencióit. Jelentéséből kitűnik, hogy az egylet mely sok irányban érvényesítő működése áldásait. Az egyesületnek volt 80 tagja, ezek közül kettő — Todor Róza és Suleg Viktória — jobb létre szenderült. Kéri a közgyűlést, hogy az egylet részvétét jegyzőkönyvileg is örökítse meg. Azután jelenti, hogy a három éves ciklus lejárt, de az egylet újra él és áldásos működését tovább is — minden fennakadás nélkül — folytathatja, mely köszönetből a tagok buzgóságának és egylet iránti meleg érdeklődésüknek. A tagok száma jelenleg 76. 3. Bencsák Stana pénztáros kimerítő jelentést tesz a pénztár állapotról. Bevételek az 1899. évben: Tagsági díjakból befolyt 275 frt 20 kr. Adományokból: 1. A csákt. ifjúság szilveszteri mulatsága 16 frt 46 kr. 2. A csákt. iparos tanoncok mulatsága 15 frt. 3. Csáktornyai takarékpénztár 30 frt. 4. Muraközi takarékpénztár 40 frt. 5. Csáktornya-vidéki takarékpénztár 20 frt. Kamatokból befolyt 152 frt 24 kr. Gyűjtés eredménye 104 frt 75 kr. Összesen 663 frt 65 kr. Kiadások: 35 szegény rendes havi segélyezésére 456 frt. Szolga fizetése 12 frt. Karácsonyi ajándék 3 frt. Kezelési költség 2 frt. 6 méter 6 flia 64 frt 50 kr. 20 pár csizma 60 frt. Ösz-

szesen 597 frt 50 kr. Mérleg: 1898. évi deczember 31-én volt 3008 frt 40 kr. Egész évi bevétel 663 frt 65 kr. Összesen 3672 frt 05 kr. A kiadásokat levonva maradt az év végén 3074 frt 55 kr. A csáktornyai tkp. I. 4341. sz. tkp. könyvben van elhelyezve 3028 frt 99. kr. A muraközi tkp. II. 1268/2227. sz. tkp. könyvben van elhelyezve 9 frt 53 kr. A csákt.-vidéki tkp. III. 5085/5095. sz. tkp. könyvben van elhelyezve 19 frt 11 kr. Kézíptár-tárban van 16 frt 92 kr. Összesen 3074 frt 55 kr. 4. Folyó év január 12-én a pénztárt megvizsgálni szíves volt Tóth Lajosné és Pethő Jenőné, Bernyák Károlyné helyett Jeney Gusztáv, Pethő Jenőné mint a pénztárvizsgáló bizottság jegyzője, a pénztár állapotáról szóló jelentésében kinyilvánítja, hogy a vizsgáló bizottság a pénztárt megvizsgálta, azt rendben és minden tekintetben mintaszerűnek és kifogástalannak találta. Ennek alapján kéri, hogy a pénztárosnak a felmentvény megadása mellett jegyzőkönyvileg is köszönet nyilváníttassék. A közgyűlés Pethő Jenőné jelentését öröndetesen tudomásul veszi s Bencsák Stana pénztárosnak odaadó működése s mintaszerű kezeléseért legbensőbb köszönetét nyilvánítja. 5. Az egylet három éves ciklusa lejárván, Jeney saját és tisztikar nevében lemond és kéri az új tisztikar megválasztását. A közgyűlés újból elnöknek Bernyák Károlynét, alelnöknek Tóth Lajosné, jegyzőnek Probszt Ferenczét, titkárnak Jeney Gusztávot, pénztárosnak Bencsák Stanát, ügyvédnek Zakál Henriket, választmányi tagokul pedig Baranics Andrásné, Belák Józsefnét, Cvetkovics Antalné, Dittrich Jánosné, Hackl Károlynét, Király Miklósnét, dr. Krasovetz Ignáczt, Margitai Józsefnét, Nagy Károlynét, Pálya Mihálynét, Pethő Jenőné, Szilágyi Györgynét, Zakál Henrikét, Révfy Gézánt, Mencsey Károlynét, Ziegler Kálmánét, Szalmay Józsefnét, Friedl Jánosné és König Ernőné választotta meg. 6. Szóba hozott, hogy kik részesüljenek és mennyi segéllyel az 1900. évben. A gyűlés számot vetve a pénzügyi helyzettel, 31 szegényt vett fel havi segélyezésre. 7. Több folyamodó segélyt kért, de miután a pénzvizonyok oly kedvezőtlenek, a gyűlés csak egyet vett fel. — Ezzel a gyűlés véget ért.

— **A dráva-vásárhelyi társaskör** 1900. évi február hó 24-én Dráva-Vásárhelyen ifj. Baumhack Frigyes vendéglőjében táncszertélyt rendezte. Belépti-díj személyenkint 80 fillér. Kezdeté 8 órakor. A tiszta jövedelem szegény iskolás gyermekek segélyezésére fordították.

— **A vasuti állomási sorompóról.** Csáktornya a többi között arról is nevezetes, hogy ha az utas a vonatok megérkezése után a vasuti állomástól a városba akar menni, nem eresztik be, s viszont, ha el akar utazni, nem eresztik az indóházhoz. Ugyanis az állomásnál levő sorompó rendszeren le van eresztve tolatás és a vonatok rendezése miatt. Hány utas késett el és hányan kell naponként várakoznia a sorompónál, annak nincs száma. A legutóbbi napokban vármegyénk főispánja is hasonló sorokban részesült. Jó ideig kellett várakoznia a sorompónál a tolatás miatt. Ez a tolatás gyakran fél órát vesz igénybe. Mivel tolatni kell s mivel másutt a kocsikat rendezni nem lehet, mint a mostani helyen, csakis úgy lehetne segíteni a bajon, hogy az országutat párhuzamosan a mostani országúttal a vasuti vonal mellett egész a mostani sorompóig, vagy a Milde-féle vendéglő elejéig építenék ki s kötnék össze a mostani országúttal. Ezáltal a teherszállításnak és a személyszállításnak is meg volna az ő külön kocsitja az állomáshoz. Az ugynevezett Új-ut miatt pedig a gyalogjárók számára a mostani sorompó felett kellene könnyebb szerkezetű átjáróhidat építeni. Az

illetékes hatósági közegek figyelmébe ajánljuk ezt a sorompó mizériát, mert ma-holnap az idegen utasok országos hírvé teszik a mi vasúti sorompókat.

— **Nyilatkozat.** A kereskedő ifjak Önképző Egyletének folyó hó 4-iki táncestélyével kapcsolatban szóbeszéd tárgyát képező valótlan híresztelésekkel szemben kijelentem, hogy az egész dob alól áll, miképp egy egyleti tag egy általa jogtalanul magához vett meghívót olyas valakinek küldött el a mulatság előtt két nappal, a kit nem volt szándékunkban meghívni. Mihelyt erről hivatalosan értesültem, intézkedtem, hogy ezen körülmény az illető meghívottnak kíméletlen módon tudtára adassék, a mi meg is történt. Azt hiszem, hogy ezen jogomat senki kétségbe nem vonhatja különösen akkor, a mikor intézkedésem egyuttal arra is kiterjedt, hogy azon egyleti tag, a ki ezen affairet felidézte, az egyletből kizárassék. — Csáktornyan 1900. február 6. K e m e n y Jákó, egyt. elnök.

— **Táncztanfolyam.** Neumann Márk jó hírű budapesti okleveles táncztanító folyó hó 19-én városunkba érkezik és táncztanfolyamot rendez. Beíratások Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében eszközölhetők.

— **A perlaki társaskör** 1900. február hó 17-én saját helyiségeiben tombolával és álarcos felvonással egybekötött zártkörű farsangi estélyt rendez. Belépti díj 1 korona. Kezdet este fél 9 órákor. Esetleges tisztja jövedelem és felülfizetés a társaskör könyvtára javára esik.

— **Táncmulatság.** A csáktornyai kereskedő ifjak folyó hó 4-én tartott táncestélye szépen sikerült. A Zrinyi-szállódnak ez alkalomra csinosan díszített nagytermébe este fél 8 órákor már gyülekeztek a helybeli és vidéki vendégek. A mulatság 8 óra után eszékkel vette kezdetét, a zenét Sárközy zenekara szolgáltatta. A rendezőség a hölgyközönséget szép tánczrenddel lepte meg. Az első negyest 50 pár tánczolta. A mulatság késő reggelig tartott. Jelen volt asszonyok: Himfy Lőrinczné (Zrinyifalva), Heinrich Mórné, Pollák Gyuláné, Zeisler Samuné, Weisz Miksáné, Récei Józsefné (Zala-Ujvár), Mik Szilárdné, Nádasi Józsefné, özv. Deutsch Józsefné, Klein Vilmosné, Reichenfeld Sándorné (Alsó-Lendva), Eben-spanger Lipótné, Krausz Pálné, Bayer Samuné, Spitz Izidorné (Varasd), Himfy Lajosné, Schwarze Johanna, Gráner Miksáné, Buchwald Lipótné (Dráva-Egyház), Baumann Zsigmondné, Heilig Józsefné, Kemény Jákonné, Rosenberg Zsigmondné, özv. Rosenberg Ádámné. Leányok: Kornfeind Klementin és Paula (Dr.-Vásárhely), Heinrich Karolina, Grosz Ilona (Alsó-Lendva), Zeisler Malvin, Hirschmann Katicza (Buzás), Récei Hermin (Zala-Ujvár), Deutsch Eugenia, Reichenfeld Fanni és Hedvig (Alsó-Lendva), Heimer Gizella és Adél, Lackenbacher Katicza (Dr.-Egyház), Eben-spanger Betti és Hermin, Löbl Emilia és Berta (Alsó-Lendva), Kreutz Czilli és Etelka, Braun Czilli (Pécs), Spitz Ilonka (Varasd), Németh Mariska (Xeipe), Heinrich Fáni, Gráner Szelina, Kohn Gizella (Zala-Egerszeg), Buchwald Juliska (Dráva-Egyház), Rosenberg Irma, Rosenberger Szelina, Schwarze Katicza és Juliska (Alsó-Lendva).

— **A mura- királyi Önk. Tüzzoltó-Egylet** folyó évi február hó 11-én, a Czár-féle vendéglőben saját pénztára javára táncmulatságot rendez Belépti-díj 1 korona. Egyenruhában megjelenő tüzzoltók saját személfük után belépti díjat nem fizetnek. Kezdet este fél 8 órákor.

— **Nélkülföldetlenség házigyógyoszer** a Pserhofer-féle vértisztító labdacsook, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és legbiztosabban hatnak. A leghíresebb orvosok is ajánlják nehéz emésztés, gyomorhaja, kólika, ideges fejfájás, sápkór stb. betegségeknek. Saját érdekében cselekszik mindeaki, ha állandóan készletben tartja e labdacsokat, melyek számtalan esetben csodás hatásúknak bizonyultak. 1 tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacso 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése

után 1 tekercset 1.25 frt-ért, 2 tekercset 2.30 frt-ért, 3 tekercset 3.35 frt-ért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs I. Singerstrasse 15.

— **A lövöldözés áldozata.** Mint Stridórról írják, két áldozatot is követelt a vigyázatlan lövöldözés. A felső-muraközi néplakodalmaik alkalmával tarack- és pisztolylövésekkel fűszerezi az ünnepélyt, a minék az idén több, de nem életveszélyes áldozata volt eddig. Annál borzasztóbb az utóbbi kettős szerencsétlenség. Ugyanis folyó hó 8-án, vasárnap Stridórról a templomból ment haza egy lakodalmas menet a IV. Hegykörület községbe, hol a menyasszony bátyja Szrsa Mátyas az istállóban próbálgatta jól megtöltött pisztolyát, mellette lévén Golenkó Ferencz nevű 13 éves fiu, kit még figyelmeztetett, hogy nézzen oda. A következő pillanatban már elsült a pisztoly, a fiu homlokán találva, a szétvetett pisztolyagy pedig Szrsa mutató ujját szakította le s kezét sebesítette meg. Hiába érkezett orvosi segély, mentéség nem volt; a fiu másnap éjjel iszonyú kínok között meghalt; a lakodalmat halottá törvén változtatott szerencsétlen bátya a mulattal véget kórházba utasított.

— **A köszvényes és csuszos betegek** ne mulasszák el a hírneves Zoltán-féle köszvény kenőcsöt használni, mert e páratlan kitűnő szer még oly betegeknek is, kik évek óta szenvednek és éveken át különböző szerek, gyógyfűrdőket eredménytelenül használtak, pár nap alatt tökéletes gyógyulást idéz elő. Kapható Zoltán Béla udvari szállító gyógyszer-tárban üvegenként 2 koronáért Budapesten.

— **Beküldetett.** Igen tisztelt Szerkesztő ur! Vallásos ember vagyok s mint ilyen, minden vasárnap templomba megyek a 11 órai misére. Sajnos azonban, hogy a csáktornyai templomban a vallás igazi, benső gyakorlatásáról szó sem lehet, mert a mi orgonánk olyan borzostató hangokat ad, hogy kénytelen vagyok más uri emberekkel együtt félbenhagyni a misét s kerülni a templomot. Nem tudom, kinek a kötelessége az orgonánkat a javíttatása: a városé a zárdáé, a püspöké, a kegyuré, vagy a hívőké? Ha a városnak, a zárdának, vagy a püspöknek nincs pénze, miért nem rendeznek gyűjtést a hívők közt? Azt hiszem, mindenki szívesen adakoznék a javítás költségeire. Vegye már valaki a kezébe az orgona ügyét, mert a mostani állapot tarthatatlan. Nem tudom, kihez forduljak panaszommal, azért választom e helyet. Kérem a t. Szerkesztő urat, legyen szives soraimnak helyet adni és gyűjtést indítani lapjában orgona javítás költségeire. Azt hiszem, a szükséges összeget a csáktornyai r. kath. hívők ezrei között csakhamar össze lehetne hozni. — E g y r. k a t h o l i k u s.

— **Kötelességünknek tartjuk** bármely közügyben irt felszólalásnak helyet adni, azért a t. beküldő levelét is közöljük lapunkban s következő megjegyzést fűzzük a beküldő leveléhez. A csáktornyai templom öregi, muzeumba való orgonáját csak most nemrég javították, de mivel szerkezete igen régi, azt alaposan már senki sem fogja többé megjavíthatni. Feltétlenül új orgonára van szükség. Ugy tudjuk, hogy a helybeli plébániai hivatal már alkuba is lépett egy nagyobb szabású orgona vételére nézve, de még eddig megegyezésre nem tudott jutni, mert egy nagyobb orgona ezekbe kerül. Azt mi nem tudhatjuk, hogy kinek a kötelessége az orgona javíttatása, vagy új orgona beszerzése, mert nem ismerjük a canonicus visita ide vonatkozó pontját. De mivel több ezer koronáról van a szó, azt hisszük, hogy sem a város, sem a plébánia nem rendelkezik a szükséges összeggel, mert különben segített volna a bajon. Azért a plébániának, a városnak és a külfárának, valamint a hívőknek együttesen kellene adakozniok egy új orgonára. Vegye kezébe ezt az ügyet a plébánia érdemteljes vezetője, indítson gyűjtést a templomban és társadalmi uton. Mi is szívesen adunk helyet a felhívásnak és a gyűjtést megin-

dítjük, ha erre nézve felszólítást kapunk s rövid idő múlva lesz új orgonánk, a mire nagy szükség van, mert a mostani csakugyan már nem való a csáktornyai templomba. — S z e r k.

— **Körrendelet.** Valamennyi vármegye alispánjának és törvényhatósági joggal felruházott város tanácsának. 1898. évi november hó 27-én kelt 67902. számú körrendelet megkiesztésüül értesitem, hogy a Horvát-Szlavonország területéről Magyarországra levágás céljából behozható sertések levágási határidejét a rendeltetési helyre való megérkezéstől számított hét (7) napban állapíttam meg. Egyébként pedig a fent hivatkozott körrendelet hatályát változatlanul fentartom. Önként értelik, hogy az 1894. évi 77998. számú iteni rendelet értelmében a Horvát-Szlavonországból vasuton érkező sertések csak rakodásra engedélyezett állomásokon rakhatók ki és kirakás alkalmával az illető vasúttállomásra kirendelt szakértő által állatorvosilag alaposan megvizsgálandók. — Budapest, 1900. évi január hó 23-án. A miniszter helyett: K i s s s. k., államtitkár.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényél, csúznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölés mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyafolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménytlen használatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszer-tárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller» vagy »Richter-féle Horgony-Liniment» kéréndő és a »Horgony»-védjegyre kéünk figyelni.

Az Echérat-kastély kocsisa.

A kocsizást bármely társadalmi osztályhoz tartozó ember ázi is, nincs szenvedelmé hiány. Kitéve az időjárás minden változásának, legyen az szél, eső vagy hó, a nappal vagy éjjel bármely órájában, el kell viselni, s így gyakran áldozata lesz egy nem könnyen kiaverhető meghülésnek. Ily eszt fordul elő egy huszonhárom éves Lamant François nevű ifjúnál, a ki az Echérat kastélyban (Haute-Venne) kocsis. Hat hónapig szenvedelmésem volt imádvá egészésem. Nagy gyengeség volt erőm rajta és rossz gyomra amit roppantul szenvedtem. Ilyes följajás megfosztotta álmától és étvágyától. Vere annyira gyengült, hogy ha nem látott volna rögtön egészésem helyreállításához, bizonyosan vérszegény lett volna. Mely eszközt alkalmazta, hogy vért helyreállítsa, s hogy eltüntesse szenvedelmé okozóját? Levele arról beszél.

— Nem lehetek önöknek eléggé hálás kitűnő Pink-piluláért, a melyeket alkalmaztam, s a melyek csudálatra méltó hatást eredményeztek. Több mint hat hónapig szenvedtem;

makacs gyomorhájás s az ehhez járuló szörnyű főfájás és általános gyengeség kint. Nem aludtam s nem tudtam enni. Helyzetem olyan fogig súlyosbodott, hogy elvesztettem hittem magam. Szerencsére atyám egy napon egy a Pink-pilulákról s annak hatásáról szóló irást kapott. Elhatároztam használatukat s oly szerencsés voltam, hogy eltűnt látam minden szenvedelmémet s erőmnek visszatérlet kezdtem érezni. Már rögtön teljesen egészésem vagyok s mindenkinek ajánlom a Pink-pilulát.

Valóban az általános gyengeség, gyomorbetegségek, vérszegénység, sárgaság, a gyermekeknek angolkór, a Pink-pilulák bámulatos eredményt értek el. A pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszer-tárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr., és hat doboz 9 frt. Magyarországi forráktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tárban, Budapest, Király-utca 12.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjizara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Nazaj k Bogu.

Zabadava se glasiju z visokih turnah, koji prama nebu kažeju, zvoni; zabadava su odprta vrata cirkvena, zabadava se glasiju zmožno orgulje, zabadava odpre vusta svoja na molitvu sluga božji: — samo su prazne cirkve.

Ali pak gora belu paru, voda sivi sopot, cvět sladku duhu pusti Gosponu neba, drevje kitje, cvetje cifrasto listje zdižu proti nebu ptice med milom pesmom se zdigneju gori, ili se vu vis ogledneju i nezazumne stvari i svojoj muki na nebu gledaju

»Svaki život Gospone! oči svoje zdigne k Veličansivu tvomu, tebe gleda« — vali psalm.

A človek, koruna dične nature, se spozabi z svoga Boga, Stvoritelja, Odkupitelja, Gospona!

Obrne se od njega, zapusti ga, ime njegvo kune, zapovedi njegve prekrši!

Jaj je nam, nevoljnim črvom zemlje ako nas Bog ostavi!

Za nikaj ne zememo veru. Pak jeli ima lepšega puta, kak koj zemlju s nebom zveže? Pak toga puta napravi vera, vera nam ga pripravi.

Ima takvih malovernikov, koji veliju, da vera nije za svakoga: mladi veliju, da samo za stare; odhranjenost kazajuči, da za bedake i bedaki, da je samo za pope.

Kakova zločesta misel!

Ti mladič! kad tvoje cvětuce zdavje pohlepi beteg i vehnuti počeu ruže tvoga lica, te k postelji prilipi: reči mi, jeli ni vera ti daje ufanje, da ozdraviš, pak jeli se onda ne k Bogu obrneš za pomilovanje?

Ti krivoučen! jeli nisi jezero i jezero slučajov čital nato, da najvešni učenjaki sveta su svigar jaki bili vu veri, ter su marljivo hodili v cirkvu.

Pak i ti prosti človek! jeli med betegom tvojem i na smrtnoj tvojoj postelji ne zdeheš k Bogu?

Ili jeli ima takvoga vmirajućega, kojemu vusta nebi zadnjič božju ime zrekla?...
Vera nije za pope, redovnike, nego popi su zato da vušiju veru i da nam posvetiju onoga puta, koj na zemlji na duševni mir, na zemeljsku sretnost i na nebesko veko-večno zveličenje vedi.

Ništi se nesme zaradi vere zametati, jer svakoj vjeri je temelj jeden pravi Bog i ljubav.

Zakon zato ne prepoveda, da bi svaki na onu vjeru stupil, v kojoj najbolje najde svoju sretnost.

Ali nemæ onaj pravu veru, koj zaradi bogatsva premeni svoju vjeru. Bormeš takov človek je malo boljši od pogana, koj nezapusti svoga bolvana, ako ne zaradi duševne razsvëlosti.

Koj svoju vjeru za svetski hasen proda i ne zaradi svoje osvedočenosti; s jednm i svoju dušu proda vragu.

Stupimo nazaj k Bogu, koj sve vidi, zna, koj je mogućen, da sve more včiniti i milostiven, da nas v svoju milost zeme. Ako je Bog s nami, nemre nam naškoditi zločestoča sveta. Odgajamo svoju decu za pobožne!

Za to pak nije dosta, da nje v školu pošlemo, nego je i potrebno, da nje od malih nog navčimo, kak se moraju ruke sklopiti pred nevidljivim, ali ipak sve vidućim Bogom, od koga je sve dobro i blaženost. V plodnu zemlju njihovoga nedužnoga srca posadijmo cvěta vjere, da on tamno korenje pustijuč, nigdar se ne bude mogel sploditi.

Jer samo v detečjoj dobi se more položiti temelj vjere i srcu pak ako su roditelji pobožni, takvo bude i dēte, koj v detečjoj dobi poslana veren, pobožen, tak i ostane do starosti.

Blažena je ona dobra mater i onaj otec još v prahu, koji su svoje dete obdarovali s najdragšim kičnom: s verom i s pobožnostjom.

Zemimo sobom našu decu v cirkvu da videč našu pobožnost i ona pobožna nastaneju. Činimo i naše stanje za cirkvu, za obitelj našu, pak nezapustijmo z nje niti družinče naše. Naj se nestane i naj nezapadne sunce bez molitve naše! . . .

Stupimo nazaj k Bogu!

Iščimo vu veri sretnost i najdemo ju zasigurno.

Vera je temelj dobroti, miru i polesčica zakonu. Pobožen človek stuje i obdržava zakona.

Čim više budu v cirkvu hodili, stem menje stanovnikov bude po reštah. Jer Šatan v svoju mrežu zadobi slaboga, ali jaka vĕra razdrapa tu mrežu i oslobodi z nje vlovljenoga.

Pobožnomu človeku se duri greh jer se boji prekršiti božju zapoved; neveren se zapiči v zakone svetske i pogine v gubljinu, gde ga samo nevolja i muka čeka.

Stupimo nazaj k Bogu i njegova milost, ljubav bude med nas došla pa nas blagoslovi, razvĕte našu dragu domovinu naš narod.

Majcen Ferencz.

Naredba.

Pravila (zakoni) pri krčmarenju i pri prodavanju pićah, kaštiga pri prekršenju ovih, takajše vĕzbanje redarstvene i doktorske nadzornosti zvrhu ovih.

8. §.

Pri sudbeni ili drugi oblasti za corpus delicti (dokazni premet) ili drugač potrebne stvari.

Ako su za uništenje ili za prodanje prepovedane stvari pri kojoj sudbenoj ili drugoj oblasti za corpus delicti ili drugač potrebne,

tak dugo se pod stražom držiju, ili vu potreboči se i k ticajućoj oblasti deneju, dok je spadajuće sudbene ili druge oblasti postupanje ni savršeno.

9. §.

Iz prodanja oduzetih starih dojdūce peneze kam treba obrnuti.

Iz prodanja oduzetih ali ne uništenih stvari dojdūce peneze — gledajuč na pezneze kaštige ustanovljene cijte treba obrnuti.

10. §.

Na prodavanje za zdravje škodljivih pitvinah i na hasnuvenje za zdravje škodljivih posudah odmerene kaštige.

Iz med vu 2. §-u bilježenih dozvolnikov oni, koji za zdravje škodljivo piće drziju ili prodavaju, ticajuči se takaj onih, koji za delanje i držanje takvih pitvinah iz za zdravje škodljivih materialov delane posude hasnujeju, vu kolikem njim je delo proti 1878. ljetnog V. zak. članka 314 i 313 §-u i poleg ravno ovih §-ov za kaštigati grešno delo iliti prekršenje, ticajuči se proti 1879. ljetnog XL zak. članka 107. §-u i poleg ovog za kaštigati prekršenje ne čini su poleg sadašnje naredbe 22 §-a kaštigani.

Ako ticajuća se prvo-redna upravna vlast vu vremenu poleg zgornjih §-ov započenog postupanja nĕ samo na slad prekšjenja, nego na sled proti zdravju pogreške iliti grešnog čina dojde, prije kak bi vu poslu sudila, prekada stvar ticajućem se kaznenom sudu, kojeg se jedino tiče suditi, jeli je grešni čin ili prekršenje zaisto činjeno.

Opazka.

1. Sastavak 1878. V. z. čl. 314. §-a:

»Gdo med obćenito potrošne stvari i med za prodavanje ili za razdelenje odredjene stvari na zdravje škodljive materiale zmeša ili da zmešati, kak takaj on, koj tak krive ili na zdravje škodljive hranljive stvari zbog prodanja ili razdelanja vu štacunu ili vu drugoj prodaji ili na skladištu drži proti obćenitom zdravju prekršenje čini i sa jedno ljetnim zatvorom, zvun toga od sto do jezero ferinti peznom glibom je kaštigani.«

2. Sastavak 1878. V. z. čl. 315 §-a:

»Gdo vu hasnuvanju stojećeg zdenca, vodovod ili vodnu posudu ogifta, kak takaj, gdo sa na zdravje groznim ili na zdravje škodljivim materialom mešanuu koju hranljivu stvar (314-§) ovoj pogibelnu ili škodljivu stran zamučeno prodaje, pod cenu pusti ili razdeli, sa od pet do deset ljetah trajenim zatvorom i ako je iz ovih komu telesno ozledjenje ili smrt zročil, vu čem ubojstvo ne stoji gori, sa od deset do petnajst ljetah trajenim zatvorom je kaštigovani.«

3. Sastavak 1879. XL z. čl. 107. §-a:

Na osem dni trajenim zatvorom je kaštigovani: gdo ticajuči se kuhanja hranah vu kufernim, kositrenimi ili vu drugim rudastimi posudami goridržane zakone prekrši,

kak takaj gdo na prodavanje ili razdele-
nje dblučennih jestvinah i pitvinahna držanje
i postupanje spadajuće zakone prekrši.«

11. §.

Postupanje vu slučaju pitvinah — zvun vina —
pod krivim imenom ili pod krivim nazivom vu promet
donesenja.

Ako redarstvenu nadzornost vezbani
posredniki tu sumnju imaju, da koj mernik
pitvinah ili prodavnik pićah — sa prekrše-
njem ove naredbe 4. §-a — pitvina pod kriv-
vim imenom ili pod krivim naslovom done-
seju vu promet, sumnju zbogdalešnjeg pos-
tupanja su dužni vu ovoj naredbi 21. §-u bilje-
ženu I. rednu opravnu vlast odmah obavjestiti.

(Drugiput dalje.)

Dobro dielo.

»Tim nesretnim umiranjem stoji tak:
nekojem je igrača, a nekogega skoro na pol
zakole!« To su bile navadno rieči špitalske
Eve, koju moji postovani čitatelji, još božične
pripoviesti u Murakózu poznaju, kad je poš-
tarskoga Franceka u špitalu pod polnočkom
izravena nebo odpelala. Ona je bila dobro-
voljna dvorkinja betežnikah u špitalu, plaća
joj je bila šalica kave, tanjir juhe i »Bog
plati!« — Ona je ipak, makar i bezplatno,
rada hodila u špital, jer to je dielo milosrdja,
a takovimi dieli si je Eva nakanila lojtru
iztesati, koje bi se zadnji frlič nebeskih vr-
tah dotikaval, gde je blaženi siromaki već
vienci čakaju.

Zato je Eva smrti već više stotinah put
u lice gledala, a više stotinah ih je naprvo
poslala, da za joj viencie spletu, kad jednom
sama dojde. Ona je dosta krat vidla, kak je-
dan mirno kak ovcica u mesaići, nesmilje-
noga kosca čeka te u volju Svemogućega
povdan, na to rekuć, ugodno samo zaspi, do-
čim se drugi zdvojno hoće smrti oteti, te se
bori i kopra, da je za pomilovati.

Pak samo to je hotela Eva svojimi prije
napomenutimi riečmi reći, koje makar da se
izvana čine miesto trpkje, ipak su od srca
dobro misljene. Ona je bila najsrtejnija, ako
je mogla okorieloga griešnika na smrtno-
noj postelji k Bogu obrnuti, a znala je reći:
„Tko makar samo i jednu dušu oslo-
bodi, on u viečnosti nemože biti za
uviek izgubljen.“

Lahko to dokako nije uvijek išlo, a bilo
je i primerah, da je bilo i takovih, kojimi
niti najrevniji svećenik nije mogel nikaj
opraviti, ali u takovih slučajih tko nije po-
pustil, dok je samo umirajući dihal, te je
bila vierna Eva, i ovak je ona jednoč do-
vela jednoga pred nebeska vrata, za kojega
je već gospon šatan mislil, da ga sigurno
drži u svojih škramplih i ta pripovest je na
pol ozbiljna, a na pol smiešna, kak ju već
tko vzele.

Tu su jednoč donesli u špital niekoga
staroga, dobro koščastoga muža, brada i lasi
na glavi skosmani a oči divlje se iskřeće,
kak vućje u šumi. Taj je imal svakojaku
prošlost, samo ne dobru. Stari ljudi su se
križali, kad su ga od željeznice u njegovu
smrtnu sobu nosili, a mladi ljudi su se ta-
kaj križali, kad su čuli, da je to Zlodel
Joška.

Zlodel Joška je još za svoje mladosti
svoje roditelje pod zemlju spravil, kakli
mladić si je više godišnju tamnicu zaslužil,
a kakli muž se je po svih stranah zemlje
klataril i zlo činil i da su njegovi svi zlo-
čini na svietlo izašli, on bi bil moral u do-
životnu tamnicu obsudjen biti. A kad pak
ga već zemlja nije trpela, otišel je na vodu,

te je postal morski ladjar. Sad ga je smrt
već držala za vrat, a mormari, kojim betež-
nog ladvara nije treba, su ga poslali domov
i eto sad je to ležal u špitalu te je psoval
i klel, da su se i opatice križale i biežale
u špitalsku kapelicu, — za da se za nje-
govu dušu Bogu pomole.

Tu je sad Eva bila na svom miestu,
pak ako je bil potreben dobar tolač, toga
je ona svakomu badava dala — bez plaće.

»Pak kaj veli doktor?« — zapita ona.

»Naj duže tri ili četiri dana još,« —
bil je odgovor.

»Onda moramo to gospodinu plebanušu
na znanje dati!« — veli ona.

»Ali on za svećenika neće nikaj znati,«
— bil je odgovor, — »On pljuje, ako se
samo svečanik spomene, on u svojoj razja-
renosti staroga, slaboga gospodina van hiti,
ako sim dojde.«

»Ah, kaj to!« — odgovori Eva i otide.

Ona sva zasopljena dojde k-gospodinu
plebanušu: »Velečastni gospodin, mi u špi-
talu imamo jednoga jarba!«

»Daj Bože, da iz njega postane ovca!«

— veli plebanušu, vzele modru stolu iz
čavla na vratih te stupa lagano za Evom,
jer on je bil star i puna mu je glava bila
sniega, pak nije mogel naglo hoditi. — Doj-
dući na miesto stupi sam u smrtnu sobu
sa navadnim »Hvaljen buddi Jezus Kristus!«

Odurne kletve bile su odgovor na taj
bogojubni pozdrav nebeskog poslanika, pred
kojimi su se i oni na hodniku čekajući pot-
resli. Zatim je postalo u sobi tiho. Za jednu
uru je svećenik izašel, on je bil bled a suze
su mu niz lica curele, a kad je vrata sobe
zaprl, promrmla:

»Takov okoriel i griešnik, a niti iskre
požalovanja! Ništa drugo nego zločin i opet
zločin, kam se god čoviek obrne, a niti je-
dan jedini! — Molite se Bogu za toga ne-
voljnoga griešnika! Moja moć dalje neide!«

Na to se Eva protura naprvo izmed
špitalskih ženah, koje su tu na hodniku na
preobrnjenje griešnikovo ili ma njegov konac
čekale, te reče: »Njednoj moći nije konac,
dok nebude smrdel, kak Lazar u grobu,
Gospodin plebanuš su odvise blagi tim dr-
venim jarcom, nemorutnim, njegova čud je
hrastovo gvuno, a tu se mora mlati!« —

Za tim se obrne k-opatici kuharici i
veli: »Dajte mi malo dobre juhe sestra Noth-
burga, pak jedno jajce morete takaj nutar
vtreti! To bu Joški dobro činilo, tomu ne-
morutnomu.

Juhabude donešena i Eva se odmaši
k betežnomu ladvaru, koj čim ju opazi, pro-
kune ju mrzko, siromašnu staricu i kriči
kak stekli:

»Vi prokleta lebudikarija! — Zar me
niti mirno krepnuti nepustite? Aha, sad dojde
ta stara coprnica sa šalicom otrova! —
Čekaj samo ti prokleta beštija! — Nebudete
me dobili, ti ne niti tvoj pop ne, a niti —
smrt ne, ja hoću živiti — živiti!« — On je
hotel gore skočiti i Evi šalicu iz ruk iztrg-
nuti; ali životne sile su ga ostavile i on se
natrag srusi na postelju, samo oči su mu
se obraćale kak u divljačini i prsa od ne-
duhah težko dizala.

Eva stupi bez straha k postelji pak
mu veli: — »Ti stari norc! — Kaj ti hasni
biestnit? — Fm si već i batine i korbace
dobil u tamnici i na ladji, jeli? — Pak jeli
si kaj tvojimi kletvami obavil ili tvojim ps-
ovanjem i protestiranjem? Sad ev dobiš batine
od dragoga Boga. — Zaslužil ih
jesi, a vušel nebudeš. Zato drži mirno, to
bu ti najpametnije!« —

Žvremenom mu je dihanje postajalo
sve mirnije. Joška ukočeno upre oči u tu
čudnovatu ženu, koja je posve mirno svoje
posle u sobi obavljala. — Em je ona pravo
imala, jer čim je on više biestnil, tim je sla-
biji postajal i čim je više svoje tielo napi-
njal, tim se je češće sav obnemogel natrag
srušil.

»Ti norc!« — veli Eva i stupi juhom
do postelje — »Em ovo sve tvoje larmanje
nije tvoja prava istina, jer iznutra ti sam
bolje znaš negoli doktor, da je stobom ko-
nac. Za takovoga više nije potrebno otrova.
Pak ako baš svum silom hoćeš u pekel,
tak ti to nitko nemre prićiti, niti plebanuš
niti ja. Ali žlicu dobre jušice bi zato ipak
mogel pokušati, am ti je i onak zadnja.
Sutra dobiš raztopljenoga olova u žerečoju
zdeli, a miesto stare Eve bude oduren vrag
pri tobi stal . . . kad baš sam tak hoćeš!«

Betežnik je sada pustil nekoliko žlicah
juhe u se ulejati, a onda zapre oči; ali duh
njegov je delal, a ime »Eva« ga je uzdrmalo,
te su mu pričeli čini iz njegove mladosti
pred oči dohadjati i pred očima titrati.

»Čuješ?« — zapita — »Mozbit si ti
ona Eva, koju sam ja negda kamenom u
čelo zgodil?«

»Je, on sam ja. Pogledni ovde narbu
ober desnog oka.«

Bolestnik nije oči odprl. On je bolje
zaprtmi videl.

»Ha!« — krikne — »to je bil pravi
hitac! Ja sam hital kamenje za lastavicami
i mnogu sam pogodil, a ti si kroz sieno-
košu bosa sa vienčecom na glavi došla.
Šrrrrr — odleti kamen po zraku i ti se sr-
šiš kak trček, a ja odbiežim kak zajec, a
nitko nija saznal, tko je kamena hitil?«

»Nitko izvan mene,« — veli kratko
Eva. — »Več sam te dugo gledala prije, pak
sam te i hotela gosponu učitelju tužiti radi
siromašnih nedušnih ptičicah.«

»Pak zakaj to nisi učinila, ti bedak?
Ja bi bil dobil šibje, dader bi zemlju hrdal
a tebi bi to bilo učinilo veselje, a i mno-
gim drugim — dapače svim!« —

»Zakaj?« — odgovori ona. — »Šest
tjednih sam ležala med životom i smrtjum
tak da za se nisam znala, a kad sam oz-
dravila, onda nisam mogla nikaj prepovedati,
jer bi me bolelo, da drugomu škodim. Znaš
Joška. Od moje strane nebi nitko nikada
batine dobil, niti bil obešen, pak da bi sto
krat zaslužil. Ja bi bila zločesta mati, koja
nebi diecu nikada kaštigovala, pak mi Bog
zato niti nije dal muža. Niti sudca nebi iz
mene bilo moći načiniti, jer bi tamnice praz-
ne stale, a lopovi bi se proti okolo šetali.
Ja sam, znaš već takova. A u onaj strašni
pekel pak mi dapače nebi nitko došel, iz-
van koj bi hotel silom unuta, kak evo ti
sada.«

Betežnik dalje nije izpitival. On je tu
ležal nepomično, samo je kad i kad dubo-
ko zdehnu.

»Sad se pari,« — misli si Eva, pak se
sedne k obluku i pričme šivati, i kad je
ovak pol ure prošlo, zakriči na jedan krat
ladvar:

»K-vragu, Eva, da bi ti bila Bog, kaj
onda ja nebi moral raztopljenoga olova iz
razbelene zdele jesti?«

Eva se na to grohotom nasmeje i
veli: »No, ja sam već više bedakov vidla,
ali takovoga još nikada. Sad puše Joška
znadnju notu, pak još niti to nezna, kak
dobri i predobri je gospodin Bog. On neda
nit jednoj duši se skvariti, ako je samo
jedna piknja na njoj dobra, a na tebi lo

pov pak valjda ipak nije sve do jedne pik-
nje zločesto, jeli da nije? Negde se ipak iz
tvog črnog lopostva jedna biela nit svieti.»

Ladvar se obrne k stieni te izbutenimi
oči zuri u bieli zid, kak da je to papir, iz
kojega cieli svoj nevaljani život čita.»

— On anda čita i čita te je tiho i muči.
— Na jedan krat digne desnicu izpod po-
krivala, pikne kažiprstom na stieniu i sav
vesel krikue:

»Evo imam ga: Jednoč sam niekog tur-
čina krstil!«

Kako sretna je postala Eva! — Anda
ipak jedno dobro dielo! — On je već u
duhu vidla vagu arkangela Michaëla i kak
ovo jedino dobro dielo milostju božje mi-
losrđnosti, sve one nevaljane čine, svojom
zmehkočum visoko prevaguje.

»Čuješ« — veli sad umirajućemu mor-
naru: — »Sada ostani lijepo miran i da mi
nepričmeš opet psovati, kleti i druge tvoje
psine činiti! Sada bude sve dobro!«

I ona odbieži k plebanušu: »Velečastni
gospodin! — On okorieli griešnik pri nas
ima jedno jedno dobro dielo, on je najme
jednoga turčina okrstil!«

Na to skima neveriojatno izkusni sve-
tenik svojom siedom glavom, kak da je ho-
tel reći, da mu se takova krštenja nečine
uviek dobrimi dieli, a najmre pak onda ne,
ako taj sveti čin preduzumlju oni, koji na to
nisu pozvani. Medjutim je ipak iz Evinih
riečih zarazmel, da se je mnienje i zlo od-
luka betežnikova po svih prilici promienila.
I anda se je sa Evom zajedno odpravil k
smrtnoj postelji.

Joška je mirno ležal u postelji, a iz
očih mu se je nieko ufanje na nieki način
zrcalilo.

»Gospodin plebanuš« — veli Joška —
»Eva bi bila morala svećenikom postati! Ako
ona hoće u nebo dojti, tak hoću i ja gore
za njom. Jedno dobro dielo imam!«

Plebanuš ga dalje pita, jeli je izbilja
turčina okrstil i kak je do toga došel, da
mu je taj sveti čin u diel pal.

»Je istina,« — odgovori bolestnik —
»podpuna je istina, a još k tomu sam ga iz-
raven u nebo dopeljal! — I sada pričme
pripovedati:

»Mi smo brodiši proti Calcuti namoru nas
na jednom zateče strašna bura, i plumps
odnese me viher iz broda u more i plumps
za menom odmah jednoga staroga turčina.
Ja se odmah primem za jedan plivajuči
trček, a turčin takaj. Na to ga pogrebim i
velim: turčin, taj trček je samo za kršćeni-
ke! Tu sad neima druge pomoći, ili se krš-
titi, ili slanu vodu piti! Na to pričme turčin
javkati: Alah moj, kak bi se ja mogel dati
krstiti! Kak bi ja postal neverian velikomu
proroku Muhamedu! — Dobro anda, velim
ja, pak ga držim pod vodom, dok je sav
pomodrel. Kad sam ga opet na površinu po-
tegnul bil je sav mehke te je rekel, da hoće
radje biti živi kršćenik nego mrtvi turčin,
i onda sam ga polag kršćanskog običaja okr-
stil i pod vodu porinul; ali gore ga više ni-
sam pustil, sam si mislil, da nebi potle va-
ni na suhom svoju riec natrag vzal.«

Anda to je bilo dobro dielo Joške Zlo-
dela!

Pak ipak . . . kad je plebanuš toga
nevoljnoga čovieka ostavil, te je vani na
hodniku Evu sastal, je rekel:

»Eva, dobro dielo tvojeja štienika je
bilo strašno umortsvo; ali ti si u njegovo
srđce požalovanje vlejala, a ono opere sva-

ku nečistocu. Veseli se! Opet si jednoga, do to-
ga dopelala, da te bu pri nebeskih vratih
na zlatoj lojtri dočekal vinciem, koj neće
nikad povehnuti.« —

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

600 jezer korun za jeden konj.

Westministrog hercoga sin, koj se sada
vu Južnoj-Afriki vojuje, bude svojega otca
glasovite konje sprodal. Kak nam vezda pi-
šeju, Flyng foxer konja, koj je na više ute-
canjeh dobiil, jeden amerikanski millionar
za 600 jezer hoće kupiti, ali pitanje je, jeli
mu ga budu dali za ovu cenu.

Zgazel ga je bik.

Strašna nesreća se je dogodila jan. 31-
ga poleg Kispest občine na putu Jednu čor-
du su gnali na zaklanje, med kojom su i
dva biki bili. Jeden se je na hitroma razlu-
til i odbežal. Na putu je onda ravno pred
njega došel Böhm Gyula detič, koj vu Ganz-
fabriki dela. Bik je proti njemu išel. vu sr-
đitosti ga je zgazel tak, da je za nekoju
minutu vumrl. Razlutni bik je onda dalje
bežal. Još do vezda ga nisu prijeli.

Biškup vu nesreći.

Iz Eger-a nam pišeju, da je Szele Gá-
bor biškupa hotel zaklati njegov kućiš. Kak
veliju, kočiš je vu staroga biškupa hižu vdrl i
noža zdigel na njega. Ali stari biškup je
imel tuliko duške, da je pretisnul zvočeka,
na kaj je inoš nutri došel biškupa oslobodil.
Ali redarstvo ne hoće od ovog nikaj znati,
nego veli da su k biškupu tati hoteli vdrti,
ali su onda odbežali.

Aldov strelanja.

Iz Štrigove nam pišeju, da su tam svati
išli dimo vu četrti distrikt občinu, gde je
brat zaručnice Srša Matjaš vu štali probal
svoju dobro nabitu pištolju. Poljeg njega je
stal Golenko Ferenc 13 let stari dečak, koj
je gledal Srša Matjaša, kaj on s pištoljom
dela. Na jeden put se pištolja sproži i rez-
leti, hit Golenko Ferenc vu čelo pogodi, a
Srša Matjaš jednoga prsta vtrgne pištolja
iz ruk. Golenko Ferenc je drugi den vumrl,
a Srša Matjaš su vu špitalj odpeljali.

Dar.

Vu Štrigovi je purgarstvo 4-ga o. m.
vu »Nemzeti vendéglő« (Narodna gostiona)
zvanaj oštariji plesnu zabavu vuredila. Čis-
toga dohodka (ober 10 krun) je Kalchbren-
ner Ferencz oštariáš za ziromašku školsku
decu daroval. Vu ime siromaških dečah tak
purgarstvu, kak i gosp. ošteriasu se za dar
ovdi zahvaljuje školski odbor.

Potres.

Iz Tillsza nam javiju, da je tam vu
bližešoj trema seli veliki potres bil. Vnogo
hiž se je spodrl, četiri mužov su oslobo-
dili z pod ruševinah.

Zamudjena nagrada.

Iz Szabadke nam pišeju: Na verušičkim
Báró Vojnits Istvana marofu služučeg Guga-
novits Gábor težaka je velika nagrada pos-
tigla. Minister poljedelavskih poslov ga je
zbog 40 ljetne verne službe sa 100 koruna-
mi i s diplomom nagradil, kaj mu je Szal-
ly Mátyás redarstveni kapitan iz Szabadke
svečano hotel prek dati. Zbog toga je i vun

išel na Verušics marof, ali je ni mogel vu
deli ostarnjenomu čovieku radost včiniti, jer
je ov on den vu jutro vumrl.

Mučenje vu Aradvármegjiji.

Kak nam pišeju vu Kertes aradvárme-
gjinskoj občini je birova dal prijeli Morócz
Miklós muža, jer je ta sumnja bila, da je
tat. Morócz nije valoval, ali birova ga je bu-
hal a ženu pak, koja je muža branit došla,
je dal nabuhati i vun nju je hitil. Muž je
za nekoji dan vumrl.

Karta.

Vu Alsó-Nyék občini su o. m. 19-ga
Császár János i Kis István pijančovali pri
Révész János krčmaru. Za kratenje vreme-
na su se kartali. Potlam je došel med nje
Mócsi István, komu je Császár dal peneze,
da se karta. Med kartanjem je Császár zgu-
bil i zadnji groš, onda je od Kisa prosil pe-
neze na posud. Ali ov mu to nije dal, zato
ga je ov zhnevuteval i stolcom ga je vud-
ril po glavi. Dva dečki su se počeli hvrtati
i toj svaji je žalostni kraj bil, jer je Császár
Kisa vu srđce vpíčil. Nesrečni dečko je za
pet dni vumrl, a Császára pak vu železju
odtirali vu rešt.

Nesreća.

Pred par dnevi se pripetilo vu Brčka bo-
sanski občini, da su dva stngi Hadžimeh-
medagić Mehmed zemeljskog gazda na led
išli, ali ov je tenek bil, i dva nesrećni slugi
su se vtopili vu potoku. Žandarstvo je za-
poved dobilo na poiskanje mrtvih telah. Ja-
nušek Jakob strazmešter je sa svojim dru-
gom išel na poiskanje i po dugim poslu
je išlo po ruki jedno telo prijeli i poslal ga
je vu Brčku. Zatoga je našel i dok su ovo
peljal on se je pešice trsil proti domu. Po
močvarnim putu je bilo treba iti pajdaš ga
je opomenul na pogibelj, ali on je gori stu-
pil na led, koj se je predrl i on je prvič do ko-
lena, zatem do pojasa vu mlaj vtunul. Paj-
daš Susilović Filip mu je na pomoć bežal,
ali dok je ta došel ov je već celi vtunul i
sam Susilović je vu velikoj pogibelji bil.
Med tem su ta dojduci ljudi sa čunekom
vun zeli mrtvo telo Janušeka. Sa velikom
soldačkom paradom su ga pokopali.

Tolvaji pod lartom.

Iz Kolozsvára nam pišeju, da su o. m.
7-ga na večer vu susednoj Szamorfalva ob-
čini tolvaji pod lartami došli vu hižu Ka-
nabe penzioneranog honvedskog kapitana i
peneze su potrebovali od njega. Kapitan i
žena su se proti stavili i tak je prava bitka
nastanula med njimi i med tolvaji. Nazadnje
je ipak kapitan vun ztiral tolvaje. Med tem
su on i njegova žena težke rane dobili.

Dobre žepne i sténe vure za fal
cenu moći dobit! pri Pollak Bernatu vni
raru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri-
njem se uzimljeju vure takaj za popra-
vke za fal cenu.

Vnogo peneze si prišpara on, koj pri
MAYER SALAMONU (drugač Hochsinger vu
Čakovcu, poljeg kloštra) si priskobi štacunske
potreboče. Pri njem je moći sve vu najfale-
šoj ceni kupiti, pokedob bude svoj štacun
poljeg razprodaja, do kraja zaprl.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Oléna žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frltg
Buza	Pšenica	7 50 —	
Zab	Zob	5 30 —	
Rozs	Hrz	5 50 —	
Kukoricza uj	Kuruza nova	5 35 —	
» » ó	» stara	0 00 —	
Árpa	Ječmen	5 25 —	
Fehér bab uj	Grah beli	6 50 —	
» » »	» žuti	5 57 —	
Végya » »	» zinešan	5 50 —	
Lenmag	Len	9 00 —	
Bükköny	Grahorka	6 00 —	

10. sz. v. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-ságnak 1899. évi V 730/1. sz. végzése folytán dr. Fábián Zsigmond nagy-kanizsai ügyvéd által képviselt Steiner Ignác nagy-kanizsai lakos felperes részére Spiegel Albert mura-csányi lakos alperes ellen 1600 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1970 k. 40 fillerre becsült ingóságokra a perlaki kir. bíróság 1899. évi V. 791/1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, a helyszínén, vagyis M.-Csányban leendő megtartása határidőül

1900. évi február hó 15. napján délelőtt 10 óráig
küzdelik, a mikor a bíróság lefoglalt szoba-

butorok, ágynemű, 1 Wertheim Cassa, 2 kukoriczákas, 1 kocsí, takarmány, szalma, krumpli, 1 pajta, 1 tehén, épületfa, 1 deczi-málmérleg, hordók s egyéb apró tárgyak a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el loznak adadni.

Felhivatlak mindazok, kik az elárve-rezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tar-tanak, a mennyiben részükre a foglalás ko-rábban eszközöltetett volna és ez a végre-hajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megke-zdéseiig alulirt kiküldölnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasz-szák, mert különben csak a vételár fölös-legére fognak utaltatni.

Kelt Perlakon 1900. január 31-én.

906

Sós Frigyes kir. bir. végrehajtó.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttékrt sem akái, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem-ruha 8 frt 40 krtól

fejebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva! Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehé-r és színes »Henneberg-selyem« 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító)
Zürichben.

Hirdetések.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentáll az idős megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzsölésékként alkalmaztatik köszvényel, csúznál, tagzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készlet-ben van; fő raktár: Török József gyógy-szerszárm Budapest. Bevásárlás alkalmá-val igen óvatosan legyünk, mert több kisebb-bétkü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cizmegyűzés nél-kül mint nem valódit utasítsa vissza.**
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállító.

Postzó szejelküldés csak magánosoknak.

Egy vég 3.10 m. hosszú, elegendő 1 férfi öltözetre csak ennyibe kerül.	2 ft 80 krtól 25 — 10 — 20 — 50 — 70 — 50 — 50 — 40 — 35 —	jo. — jo. — finom. — igen f. — angol. — kanyg.	valósi gyanju-szóvetöl.
--	--	--	-------------------------

Egy vég fekete szalondöltőnyi 10 frt.
Faltólzóvetek méterje 3 frt 25 krtól fejebb. Loden gyönyö u szekekben, egy vég 6 frt. 1 vég 9 frt 90 kr. Peruvienne és Östling, állami, vastul hivatalkoi ruhazetők és birói takarozók, 1-2 finomabb kamjarkó és cheviottok, valamint egyenruhaszövetek, penzügyőrség és csendőrség számára stb., gyári áron küld a szold-ságáról ismert.

Kiesel Amhof, Brünn.

Minták ingyen és bérmentve. — Mintáhu szállítás.
Figyelmeztetés! A 11. község különösen figyelemzölök, hogy a posták ára, ha közönség lenni hozták, sokkal olcsóbb, mintha az-kal közvetlen útja, vasor-ják. A Kiesel Amhof Brünn óg az ósz s szöveteket valósgal, al gyári áron küld s engedményt nem számít hozzá.

Egy fűszerkereskedő segéd

ki a magyar, német és horvát nyelvben jártas,

azonnali belépésre kerestetik

Todor Róza fűszer- és csemegekereskedésében

Csáktornyán.

504

Mura-Szent-Mártonban

a

vendéglő

összes hozzátartozó épületeivel örökáron eladó, esetleg bérbe andandó. Az üzlet mé-száros iparral kapcsolatban van.

Az üzlet jövedelmező.

Megvenni, illetve bérbe venni szándékozók a feltételeket a tulajdonossal állapítják meg.

508

Özv. Marsics Károlyné.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1897. évi V. 4969. és 122. számú végzése következtében dr. Csemesz Kálmán letenyei ügyvéd által képviselt a letenyei takarékpénztár r-t. javára Androsecz Mátyás m-csányi lakos ellen 158 és 122 kor. s jár. erejéig 1897. évi aug. hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 650 koronára becsült 2 kancsaló, 2 csikó, 2 sertés, széna, szalma, zsup, trágya, 1 szelelőrosta, 1 hordó, rozs, zab, 1 eke és 4 kocsikerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbiróság 1900. évi V. 4/1. számú végzése folytán 158 és 122 kor. lökekövetelés, ennek és pedig 158 korona után 1897. jan. 16-tól és 122 korona után 1897. márczius hó 2. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 168 kor. 72 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínen vagyis Mura-Csányban leendő eszközzésére

1900. évi február hó 16. napjának d. u. 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 507

Kelt Perlakon, 1900. feb. hó -2án.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbé adandó

Sok pénzt megtakarít

a ki

Mayer S.-nél Csáktornyán

bevásárlásait eszközli,

kinél az üzlet teljes felosztatása miatt

az üzletben levő összes áruk u. m.:

női és férfi divatkelmek, vászonárúk,

parchetok mosókelmék, szőnyegek, gvapju

és selyemkendők valamint az összes

férfi és női divatcikkek

a bevásárlási áránál tetemesen olcsóbban
adatnak el.

**Maradékok minden elfogadható
áron adatnak el.**

911 18-26

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbé adandó

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyán,

a legujabb gyorsajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket.

— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,

műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.